

TIJDSCHRIFT

VAN HET

KONINKLIJK NEDERLANDSCH GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- EN PENNINGKUNDE

ONDER DE ZINSPREUK

„Concordia res parvae crescunt“

TE

AMSTERDAM

13^e Jaargang

AMSTERDAM

JOHANNES MÜLLER

1905

Gemengde Berichten.

Beroemde schoonheden als typen voor engelsche en fransche munten.

Nu men in den laatsten tijd niet meer uitsluitend het historisch oogpunt bij het beschouwen der oude medailles op den voorgrond stelt, maar ook de aandacht is gaan vestigen op het aandeel, dat de kunst er in vertegenwoordigt, komt men er van zelf toe, ook de munten uit een artistiek oogpunt te gaan bekijken.

Het februari-nummer van de *Frankfurter Münzzeitung* levert hiervan eene aardige bijdrage. De bekende L. FORRER vertelt daarin, hoe het eerste BRITANNIA-beeld op de munten van Engeland is ontstaan. Dit fraaie munttype is, zegt de heer FORRER, ontleend aan een medaillon van den romeinschen keizer COMMODUS, maar BRITANNIA draagt de gelaatstrekken eener toen ter tijde zeer gevierde schoonheid, namelijk die van FRANCES THERESA STUART, die in 1667 hertogin van RICHMOND werd en in 1702 is gestorven.

„Es war ein schöner Gedanke, dass ROETTIER ihr Bildniss gewählt hatte um die BRITANNIA darzustellen“, lezen we verder. JOHN ROETTIERS behoorde inderdaad tot de talrijke vereerders der zeer deugdzame FRANCES STEWART of STUART.

Maar ook in Frankrijk hebben de schoone gelaatstrekken eener vrouw aanleiding gegeven tot het scheppen van een bekend munttype.

De „Liberté“ namelijk op de munten der eerste fransche

republiek, door AUGUSTIN DUPRÉ vervaardigd, is geïnspireerd naar het schoone profiel van madame RÉCAMIER, wier uitstekende schoonheid zulk eene beroemdheid had, dat zij door kunstenaars als CANOVA, BARTOLOZZI, DAVID, GERARD en anderen tot model voor hunne kunstuitingen is gebruikt. Geboren in 1777 te Lyon, werd zij in 1793 de gemalin van den parijschen bankier RÉCAMIER.

„Es is nichts Erstaunliches, dass eine solche Frau, von Freunden und Anbetern umringt, den Künstler AUGUSTIN DUPRÉ inspirierte, als er das Bild der „Liberté“ oder der „Republik“ entwarf, edel und stolz, wie sie schon als MINERVA auf einem Jeton von 1790 erscheint, wo das Profil, die Modellierung des Kinnes und der Lippen genau dem Bilde auf der Münze vom Jahre III entsprechen. DUPRÉ zeigt sich hier ebenso als grosser Künstler wie als erhabener Dichter“.

M. D. M.

Huisorde van Oranje.

Hare Majesteit de Koningin, handelende in deze als Hoofd van het Huis van Oranje-Nassau, heeft eene Huisorde ingesteld, waarvan de naam zal zijn: „Huisorde van Oranje“.

Grootmeester der Huisorde is Hare Majesteit de Koningin.

De orde is verdeeld in vijf klassen, welker leden den titel dragen van: I Grootkruis, II Grootofficier, III Commandeur, IV Officier en V Ridder.

Gelijk in rang met de tweede klasse, die der Grootofficieren, staan diegenen, wien is toegekend de gouden eermedaille voor kunst en wetenschap; gelijk in rang met de vierde klasse, die der officieren, staan diegenen, wien is toegekend deze medaille in zilver. Het versiersel der Orde bestaat in een glimmend gouden kruis, gebiesd met rood émail; in het midden van het kruis een mat-gouden

hartschild, vertoonende aan de voorzijde het wapen van Oranje in émail, aan de keerzijde, en relief, een gekroonde W; tusschen de armen, in een doorlopenden dubbelen gouden ring, op wit émail, in gouden letters de kenspreuk: „Je Maintiendrai”.

De eere-medaille voor Kunst en Wetenschap, ter middellijn van 50 millimeter, is van goud of zilver, vertoonende aan de voorzijde den beeldenaar, naar links gekeerd, van Hare Majesteit de Koningin, aan de keerzijde het wapenschild van Oranje, waarboven de kenspreuk: „Je Maintiendrai”, en waaronder de woorden: „Voor Kunst en Wetenschap”.

De versierselen der orde, alsmede de eere-medaille voor Kunst en Wetenschap, worden gedragen aan een oranje lint.

Aan dames kan de orde worden verleend, doch zonder aanduiding van klasse; haar titel is alsdan: Eeredame in de Huisorde van Oranje. Het versiersel is voor haar het kruis der orde, gelijk aan, doch een weinig kleiner dan dat der ridders, gedragen aan een strik van het ordelint, op den linkerschouder.

Bovendien bevat de orde nog diegenen, die door den Grootmeester worden begiftigd met: 1. het gouden of zilveren Kruis van Verdienste, zijnde het Ridderkruis, geheel van glimmend metaal, zonder émail, met de kenspreuk op een grond van hetzelfde metaal, gedragen aan een lint als dat der ridders;

2. de eere-medaille, ter middellijn van 30 millimeter, in glimmend goud, zilver of brons, vertoonende aan de voorzijde een hartschild met het wapen van Oranje, waarboven de kenspreuk: „Je Maintiendrai” en waaronder twee gekruiste oranjetakken, aan de keerzijde een gekroonde W., waarboven de woorden: „Voor Verdienste” en waaronder ter weerszijden een kleine oranjetak, gedragen aan een lint als dat der ridders.

Met het gouden of zilveren Kruis van Verdienste, als-

mede met de eeremedailles, kunnen ook dames begiftigd worden; het kruis is voor haar het boven omschrevene, doch een weinig kleiner, de medailles zijn dezelfde als de boven omschrevene. Kruis of medaille worden door haar gedragen op dezelfde wijze als de Eeredames in de Huisorde van Oranje dit doen.

Het hartschild op het versiersel is het wapen van het oude Prinsdom Oranje, de kleuren van het kruis zijn die van het Huis Châlon, dat het Prinsdom in het Huis Nassau overbracht; de kenspreuk: „Je Maintiendrai” is het oude devies der Prinsen van Oranje, zoowel uit het Huis Châlon als later uit het Huis Nassau.

H. M. de Koningin heeft benoemd:

a. tot kanselier der Huisorde van Oranje, Z. Exc. den heer A. J. C. Baron VAN PALLANDT NEERIJNEN, opperceremoniemeester van H. M. de Koningin, en

b. tot griffier der Huisorde van Oranje, Professor Dr. F. J. C. KRÄMER, directeur van het Koninklijk Huisarchief.

(*N. R. Ct.* van 21 Maart 1905.)

Geld van Thibet.

In de *Aarde en haar Volken* van 17 September 1904, n°. 42 en volg., staat een artikel getiteld: *Drie reizen naar Lhasa*, door den kalmukschen pelgrim OVOHÉ NARZOENOF.

Hij deelt omtrent het geld in Thibet mede, dat dit bestaat uit de tranka (spreek uit: ranka, men zegt ook wel ramka), een zilverstuk ter grootte van onzen gulden, doch minder dik, ter waarde van $\frac{1}{2}$ ropij of pl. m. f 0.40. Het vertoont een cirkel en een achthoek, waartusschen acht kleine cirkeltjes; kleiner stukken of koper geld bestaan niet, doch door het in stukken knippen der

tranka's verkrijgt men stukken van $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$ of $\frac{1}{8}$ tranka, elk stuk met één cirkeltje = $\frac{1}{8}$, met twee $\frac{1}{4}$ der standaard-munt, enz. Voor waren van hoogerens prijs bedient men zich van gouden pailletten of goudstof, dat den verkooper wordt toegewogen. De tranka's worden waarschijnlijk te Lhassa gemunt, althans onze pelgrim zag er een munthuis.

Z.

Waarde van het Mark Zilver.

Reeds sedert vele jaren vóór 1649 werd het mark zilver, als van ouds jaarlijks schuldig door de theologische faculteit van Leuven aan den archidiaken van 's-Hertogenbosch, betaald met 12 gulden 16 stuiver, zooals blijkt uit eene resolutie der Staten-Generaal, d.d. 31 Augustus 1649 (Gem. archief Helmond.)

AUG. SASSEN.

Iets over J. C. WIENECKE en 's Rijks Munt.

De *Wereldkroniek*, waarvan de inhoud ook voorkomt in de gelijktijdig verschijnende Nos. van *de Week*, bevatte 23 Februari, 4, 11, 18 Maart, 1 en 8 April j.l. een reeks van met tal van goed geslaagde afbeeldingen verluchte artikelen van N. H. WOLF over J. C. WIENECKE als medailleur en over een met hem ondernomen rondgang door de ateliers van 's Rijks Munt te Utrecht.

Een groote plaat toont ons beroemd medelid aan den arbeid in het atelier der stempelsnijders, een 19-tal clichés geven een overzicht van de door hem vervaardigde penningen en plakketten, welke kortelijk worden besproken met toevoeging van enkele biografische bijzonderheden omtrent den maker en een en ander omtrent zijne voorgangers aan de Munt en hun werk. Vooral interessant

zijn de bijzonderheden, die ons worden medegedeeld omtrent de techniek van het maken der muntstempels, toegelicht met een doorsnede-schets van een dergelijken stempel.

Nadat twee afleveringen aan den kunstenaar zijn gewijd, wordt in de volgende vier met hem een rondgang ondernomen door 's Rijks Munt; we zien een plaatje van het oude Cecilia Konvent op de Oude Gracht te Utrecht, in 1647 als Munt in gebruik genomen; een tweede kijkje toont ons nogmaals het graveursatelier met WIENECKE's medearbeiders, we zien de verkleinbank (reduceermachine) het ontwerp penning of munt op de verlangde grootte en relief bewerken, de stoom-medaljeerpers, het smeltlokaal, de doorsnijdmachine, de nieuwe automatische weegmachine, de kartelmachine, het blancheeren en uitzoeken der geblancheerde plaatjes en twee typen van muntpersen, en bij die kiekjes wordt ons een zeer helder overzicht gegeven van het ontstaan van het geld in al zijne opvolgende bewerkingen. De lektuur van een en ander wordt onzen lezers zeer aanbevolen.

Z.

Museum van Oudheden der gemeente Rotterdam.

Onlangs werd in de benedenlokalen van het Museum BOYMANS te Rotterdam, het gemeentelijk museum van oudheden geopend. De samensteller van den katalogus, de heer A. HOYNCK VAN PAPENDRECHT, was zoo beleefd mij een exemplaar van den katalogus toe te zenden, waaruit bleek, dat de verzameling een vrij groot aantal penningen bevat. In den katalogus zijn deze *niet* bij elkander omschreven, doch gerangschikt onder de verschillende onder-afdeelingen, waarop ze betrekking hebben.

Onder regeering vinden we vroedschapspenningen en die ter eere van regeeringspersonen, onder brandweer brandspuitpenningen, bij schutterij schietprijzen, bij krijgs-

wezen, zeewezen, financiën (assignaten en hondenloodjes), kerkelijke zaken, armwezen, handel en nijverheid (hierbij enkele losse munten en muntvondsten), gilden, huiselijk leven (familiepenningen), wetenschappen en kunsten, ontmoeten we telkens tal van stukken, die op deze rubrieken betrekking hebben. Onder wetenschappen is eene afzonderlijke onderafdeeling aan ERASMUS gewijd, die tal van penningen en penningplaten omvat. De laatste afdeeling: Geschiedenis, gesplitst in twee onderafdeelingen: *a.* Huis van Oranje en *b.* Algemeen, is bijzonder rijk aan gedenkpenningen, draagteekens enz. De meeste stukken zijn uitvoerig beschreven met hunne om- en opschriften, doch het valt te betreuren, dat de verwijzing naar de penningkundige werken bijna steeds ontbreekt, een enkele maal wordt verwezen naar VAN LOON. Deze verwijzing ben ik nu aan het bewerken en in een afzonderlijk artikel hoop ik terug te komen op de onbeschreven stukken, die ik vond, en daarvan eene beschrijving te geven.

Z.

Nieuwe Stuivers.

In de *Nieuwe Rott. Ct.* van 6 Juni 1905 lezen we:

„Aan de Tweede Kamer is voorgesteld een wijziging der muntwet 1901, ter vervanging van het zilveren door een bronzen vijfcentstuk.

Tot toelichting wordt o. a. het volgende aangevoerd:

De behoefte aan een stuiverstuk is in de laatste jaren steeds dringender geworden, inzonderheid door het meer in gebruik komen van muntgasmeters en andere automatische toestellen, ten gevolge waarvan de regelmatige circulatie van $2\frac{1}{2}$ centstukken zeer wordt belemmerd. Uit het publiek rijzen dan ook stemmen, die aandringen op invoering van een nieuw stuk van 5 cent.

In dezen stand van zaken meent de minister van finan-

ciën, dat het tijdstip is aangebroken om maatregelen te nemen ter vervanging van het verouderde zilveren 5 centstuk door een geschikter munt. Om nader te vermelden redenen is daarvoor gekozen een bronzen stuk van 28 millimeter middellijn, wegende 8 gram.

Het kwam den minister wenschelijk voor, den naam van stuiver tevens in de wet op te nemen, daar die naam sedert eeuwen in ons land bekend is en de stuiver nog algemeen als rekenmunt gebezigd wordt.

Bij het bepalen van materiaal, waaruit de stuiver zoude zijn te vervaardigen, meent de minister dat het brons de voorkeur verdient.

Een nikkelen 5 centstuk van circa 25 millimeter middellijn acht de minister te groot.

Kiest men brons tot muntmetaal, dan is men geheel vrij in de keuze van gewicht en middellijn, mits deze boven die van het $2\frac{1}{2}$ centstuk (4 gram en 23.5 millimeter) genomen worden.

Voorgesteld wordt voor den stuiver den diameter op 28 millimeter, het gewicht op 8 gram te bepalen. Het nieuwe stuk zal de grootte van een gulden verkrijgen.

Het gewicht zal het dubbele bedragen van dat van de $2\frac{1}{2}$ centstukken, waardoor een zelfde nominale waarde van beide muntsoorten hetzelfde gewicht zal hebben.

Het maximum bedrag, dat ieder verplicht is bij betalingen in stuivers aan te nemen, wordt hooger dan 25 cents gesteld en wordt hier bepaald op vijftig cents, uitmakende 10 stuks.

De minimum-termijn, waarbinnen de inwisseling van de bestaande stuiverstukken zal moeten geschieden, is van veertien dagen op 3 maanden gebracht.

De zilveren 5 centstukken zullen worden ingetrokken en het daarin aanwezige zilver naar omstandigheden worden verkocht of gebezigd bij den muntslag van Nederlandsche zilveren pasmunt, waartoe artikel 3 der muntwet 1901 gelegenheid geeft.

De hoeveelheid dezer stukken bedraagt *f* 247,136.30, ongerekend de stukken, welke verloren zijn gegaan.

Overigens gelooft de minister, dat de verandering den lande geen nadeel zal opleveren. Integendeel, de aanmunting van de bronzen stuivers, die waarschijnlijk spoedig veel gevraagd zullen zijn, zal niet geheel onbelangrijke baten afwerpen."

Al terstond bracht dit bericht verschillende pennen in beweging: de heer M. G. WILDEMAN breekt een lans voor de verandering van onze bronzen pasmunt, die hij de meest onaesthetische van de geheele wereld noemt en waarop hij evenals op de toekomstige stuivers H. M.'s beeldenaar zou wenschen te zien.

Ik zou mij liever aansluiten bij den heer G. te Meerssen, die de groote bronzen pasmunt terecht te zwaar acht voor de beurs en op de nette sierlijke nikkelmunten wijst, die bijna alle landen invoeren.

Bizonder handig acht ook ik die munten; hieronder trokken de nieuwe belgische 5 en 10 centimès-stukken mijne aandacht en ik zag een keurig ontwerp in denzelfden geest van onzen WIENECKE, eveneens doorboord, om ze bij avond gemakkelijk van zilverstukken te kunnen onderscheiden. Ik hoorde, dat het afgekeurd werd, omdat er een korenaar op stond en uit koren stookt men jenever en een borrel kost een stuiver! Zoo deze reden van afkeuring waar is.... willen we liever zwijgen over dit treurige staaltje van bureaukratische opvatting. Si non e vero e ben trovato! X.

Hulde aan Mej. M. G. A. DE MAN.

Onze geachte mede-redaktrice is in 1880 begonnen met het beoefenen der numismatiek en mag alzoo op eene 25-jarige werkzaamheid als numismate terugzien, en dat deze zeer vruchtbaar was, getuigen de vele belangrijke

artikelen van hare hand in de nederlandsche en belgische tijdschriften opgenomen, waardoor zoo vaak licht werd ontstoken in numismatische duisternis, haar studie over de *Zeeuwsche Loodjes*, den katalogus van het kabinet van het Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen, die weldra zal uitkomen, en niet het minst de groote ijver en hooge ernst, waarmede zij het lidmaatschap der K. v. R. opvat.

Waar de heer C. L. J. BEGEER te Utrecht aanbod haar borstbeeld gratis te modelleeren, besloten bestuurs- en oud-bestuursleden van het genootschap en hare medeleden in de K. v. R. om een plakket te laten maken van dit modellé, welke de jubilarisse 11 Juni j.l. bij monde van den heer ZWIERZINA door eene deputatie bestaande uit dezen en den heer DU CROCQ in zilver en brons in een sierlijk étui werd aangeboden.

Voor de naaste familieleden, het Zeeuwsch Genootschap, de verzameling der gemeente Middelburg, het Koninklijk Nederlandsch Genootschap voor Munt- en Penningkunde, het Koninklijk Kabinet en de verzameling van 's Rijks Munt, zoomede aan elk der deelnemers aan dit huldeblijk, werd een bronzen exemplaar geslagen, zoodat 1 zilveren en 19 bronzen exemplaren bestaan, terwijl Mej. DE MAN de bevoegdheid werd verleend, om desverlangd meerdere exemplaren te laten aanmaken.

De eenzijdige plakket, met een middellijn van 50 m.M., vertoont haar goed gelijkend links gewend borstbeeld met collier van zeeuwsche knopen, daarachter het zeeuwsche wapen en de jaartalich: CIJICCCCLXXX—CIJICCCCV, in den bovenrand zijn twee angelsaksische sceattas aangebracht. Op de afsnede staat in eigenaardig gevormde en verbonden letters: M. G. A. DE MAN, tegen den linker rand in zeer kleine lettertjes: CORN. L. J. BEGEER FEC.

Moge Mej. DE MAN nog vele jaren en als schrijfster in — en als mede-redaktrice van het *Tijdschrift* hare beste krachten blijven wijden aan ons Genootschap, dat haar reeds vele jaren dierbaar is.

Verslag Koninklijk Kabinet 1903.

Behalve met een aantal grieksche munten uit de verzameling SIX, waaronder uiterst zeldzame en bewonderenswaardig gekonserveerde stukken, een groot aantal legpenningen en moderne gedenkpenningen en enkele zeldzame munten, als: $\frac{1}{2}$ Rosenobel van Zeeland (1595), vierkante proef van $\frac{1}{2}$ Filipsdaalder van Overijssel (1580), $\frac{1}{2}$ gouden rijder van Zwolle (1644), brabantse Zonnekroon (1581) en gouden leeuw van Brabant (1585), worden enkele zeer fraaie penningen onder de aanwinsten vermeld, o. a.:

1653. Gegraveerde penning op het overlijden van MARCUS ZUERUS BOXHORN, hoogleeraar te Leiden.

1697. Onbeschreven duitsche penning op den vrede van Rijswijk.

1699. Gegraveerde penning op het overlijden van JOHANNA STANSIUS, vrouw van ARNOLDUS LANDREBEN, predikant te Franeker.

Een tweetal platen geeft afbeeldingen van de fraaiste der in 1903 verkregen grieksche munten.

Slechts van enkele muntvondsten wordt melding gemaakt.

Z.

Inhoudsopgaaf van Tijdschriften.

Revue belge de numismatique, 1905, 2e livr.

FORRER, L. — Les signatures de graveurs sur les monnaies grecques. — DUTILH, E. D. J. — Une trouvaille de 191 monnaies d'or byzantines et d'une pièce en argent. — BERNAYS, E. — Un timbre de GUILLAUME II, comte de Namur (1391—1418). — DE WITTE, A., — Deux monnaies liégeoises inédites. — VANDEN BROECK, E., — Numismatique bruxelloise. Les jetons des seigneurs-trésoriers de Bruxelles au 17e Siècle. — BORDEAUX, P., — Jeton

franco-allemand de la première république et méreaux mayençais contremarqués de 1792 à 1814. — PENY, E., — Jetons et méreaux de charbonnages. — ALVIN, F., — Contributions à la sigillographie nationale. — Nécrologie. — Mélanges.

Uit de gemengde berichten zagen we met genoegen, dat ons buitenlandsch lid G. DEVRÈESE den 1ste prijs behaalde in den wedstrijd voor den bekroningspenning voor de internationale tentoonstelling van schoone kunsten te Luik, den 2de prijs voor den bekroningspenning voor verdere exposanten aldaar. Wij wenschen hem van harte geluk met het behaalde succes! Verder vinden we beschreven een werk van denzelfden kunstenaar: *la Médaille-Carte de M. PAUL FISCH*, een hulde van den schependen aan den uitvoerenden kunstenaar en tevens een reklame voor laatstgemelden, die het modellé zelf reduceerde en de (genummerde) afslagen maakte. Ons buitenlandsch lid FISCH is uitstekend gelijkend op deze plakket, in welker bezit we ons mogen verheugen

Mitteilungen der Bayerischen Numismatischen Gesellschaft, XXIV. Jahrgang 1905.

PACHINGER, A. M., — Medaillen von PETER und PAUL SAAL und diesen verwandten Meistern. — Unedierte Medaillen auf bayerische Wallfahrtsorte, Kirchen und Klöster. — KULL, J. V., — Die Denkmünzen der Grafen von Wolfstein. — OCH, F., — Ueber eine bisher unbekante silberne Porträt-Medaille des Bistums Speyer. — FRIESENEGGER, Msgr. J. M., — Ueber Ulrichskreuze. — Literatur.

. La gazette de Numismatique, n°. 5 et 6.

ALVIN, F., — VICTOR LEMAIRE, graveur en médailles. — LE GRELLE, CH., Société Hollandaise-Belge des Amis de le Médaille d'Art. — Les médailles de l'Exposition universelle de Liège. — Nouvelles diverses. — Nécrologie.

HANDELINGEN

DER

Veertiende Jaarlijksche Vergadering,

TE AMSTERDAM.

(Extract uit de Notulen).

Aanwezig zijn de H.H. Dr. DE DOMPIERRE DE CHAUFÉPIÉ, SASSEN, BATAERD, Jonkh. M. W. SNOECK, Jonkh. M. A. SNOECK, DU CROCO, ZWIERZINA, Jonkh. Ridder Baronet SPEELMAN, VOET en SCHULMAN.

Afwezig met kennisgeving Mej. DE MAN, de H.H. VAN SIJPESTEIJN, VAN DEN BRANDELER, BRAAKENBURG VAN BACKUM, TER GOUW, WIGERSMA, VAN KERKWIJK, VAN RIJCKEVORSEL, DE WITT HAMER, VAN LIS, KAM, AUG. FALISE, VANDEN BROECK, DE WITTE en BORDEAUX.

De President, Dr. DE DOMPIERRE DE CHAUFÉPIÉ opent de Vergadering en deelt mede, dat het Bestuur gemeend heeft dit jaar wel te doen, niet zooals in de vorige Jaarvergadering besloten was, een uitstapje naar Volendam te maken, nog onder den indruk van het verlies van onzen ijverigen Secretaris, die vele jaren de ziel van 't Genootschap geweest is. In gevoelvolle woorden herdenkt hij den eenvoudigen handelsman, den goeden vriend, die toch al zijn beschikbaren tijd voor wetenschappelijk werk wist te gebruiken.

De notulen der voorgaande Vergadering worden daarna goedgekeurd en 't Verslag van den Secretaris en Conser-

vator in dank aanvaard, (het eerstgenoemde Verslag werd door den President uitgebracht) terwijl *f* 100.— wordt toegestaan voor uitbreiding der verzamelingen. De Commissie voor 't nazien der rekening, de H.H. VAN SIJPESTEIJN en VAN KERKWIJK, beiden afwezig, hebben hun verslag schriftelijk overgelegd, waaruit blijkt, dat ze de rekening juist hebben bevonden en adviseeren tot aanneming. Dienovereenkomstig wordt besloten en den Penningmeester dank gezegd voor zijn stipt beheer; 't batig saldo bedraagt *f* 243.79; de Commissie van Redactie geeft, bij monde van den Heer ZWIERZINA, een overzicht van den inhoud van jaargang 1904.

Tot gewoon lid worden benoemd de H.H. Jonkh. Mr. VAN SASSE VAN IJSSELT, VAN DEN WALL BAKE en VAN DOORNINCK; tot buitengewoon lid, de Heer G. V. KALCKEN.

De Voorzitter deelt mede, dat voortaan de te benoemen nieuwe leden vooruit zullen worden gepolst

Onder applaus wordt de Heer SASSEN tot Vice-Voorzitter herkozen.

De Voorzitter deelt mede, dat door de vacature, ontstaan door 't overlijden van den Heer STEPHANIK, de kans bestaat om den Heer DU CROCQ, wiens verdienste reeds vroeger als bestuurslid gebleken was, weër aan de bestuurstafel te krijgen.

De Heer DU CROCQ toch had zich bereid verklaard om 't Conservatorschap weër te aanvaarden, terwijl de tegenwoordige Conservator geen bezwaren had gemaakt om van dat ambt tot Secretaris over te gaan; dien overeenkomstig wordt onder applaus besloten.

Mej. DE MAN wordt onder applaus herbenaemd tot lid van de redactie. De Voorzitter memoreert hierbij, hoe in de afgelopen week door de H.H. ZWIERZINA en DU CROCQ, namens bestuursleden, oud-bestuursleden en commissie van redactie, aan Mej. DE MAN een plaquet was aangeboden ter herinnering aan 't feit, dat 't 25 jaar geleden

was, dat zij zich aan numismatische studie gewijd had; besloten wordt haar telegraphisch hulde te betoonen.

Op voorstel van den President wordt dit jaar *f* 700.— aan 't Tijdschrift toegestaan, vooral daar *f* 100.— voor de verzamelingen is uitgetrokken.

Besloten wordt de jaarvergadering 1906 te Hoorn te houden en te Volendam te eten, terwijl op voorstel van den Heer BATAERD 't plan voor 1905 vastgesteld, zoo gewijzigd wordt, dat men per boot van Amsterdam zal vertrekken.

De Voorzitter deelt meê, dat overwogen zal worden of 't mogelijk zal zijn een najaarsvergadering te houden, b.v. te Amsterdam of Haarlem.

Na nog eenige besprekingen, of 't al of niet wenschelijk is, sommige rubrieken in het Tijdschrift te laten vervallen, zuiniger en praktischer te drukken en bij vernieuwing van 't contract betere conditiën te maken voor drukloonen, dan thans 't geval is, toont de Voorzitter een penningplaat op Prof. BOSSCHA, door Prof. BART VAN HOVE, en schenkt de Heer ZWIERZINA een afslag van de plaquet ter èere van Mej. DE MAN aan de verzameling van 't Genootschap, waarna de Voorzitter de Vergadering sluit.

Jhr. M. W. SNOECK.
